

Flygtningenævnet stadfæstede i maj 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Myanmar. Indrejst i 2011.

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk [A] og kristen født i Sang Gang, Myanmar. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han frygter at blive arresteret af hjemlandets myndigheder og udsat for tortur, idet han i 2006 udeblev fra indkaldelse til tvangsarbejde i sin hjemby. Ansøgeren har videre henvist til, at han frygter de generelt dårlige og usikre forhold, som gør sig gældende for hans etniske gruppe, [A], i Myanmar. Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv henvist til, at han i Myanmar blev tvunget til at udføre fysisk arbejde for de myanmesiske soldater i hjemområdet. I [efteråret] 2006 blev ansøgeren opsøgt på sin bopæl af fire uniformerede soldater, der tvang ham med til deres lejr, som befandt sig uden for byen Sang Gang. Her skulle ansøgeren transportere soldaterne til en nyoprettet lejr. Ansøgerens trawlargyi blev læsset tungt med materiel og soldater, og han havde derfor, og fordi der var tale om et svært fremkommeligt terræn, der i øvrigt var forværret af voldsom regn, svært ved at styre køretøjet. Som følge heraf mistede ansøgeren herredømmet over køretøjet, som væltede. Soldaterne gav ansøgeren skylden for ulykken, hvorfor de sparkede og slog ham. Han blev slået hårdt i panden med en geværkolbe, hvilket resulterede i, at han blev bevidstløs. Da ansøgeren kom til bevidsthed, var han indlagt på hospitalet [B], hvor han befandt sig i omkring 13 dage. Efter sin udskrivelse fra hospitalet returnerede ansøgeren til sin bopæl, hvor han pakkede sine ejendele. Han tog herefter ophold i en hytte, som befandt sig på en mark. Ansøgerens forældre blev to gange, under ansøgerens ophold i hytten, opsøgt på deres bopæl af soldater, der ledte efter ham. Ansøgeren udrejste herefter af landet, idet han frygtede soldaterne. Ansøgeren indrejste herefter i Rumænien, hvor han [i sommeren] 2010 blev meddelt konventionsstatus. Ansøgerens liv i Rumænien var hårdt, idet han ikke kunne få et arbejde, og idet hans økonomi var dårlig. Ansøgerens opholdstilladelse i Rumænien udløb [i sommeren] 2013. Flygtningenævnet kan lægge ansøgerens forklaring om, at han i 2006 blev tvunget til at hjælpe myanmesiske soldater med at flytte deres lejr, og at han i den forbindelse var involveret i en ulykke, der medførte, at han blev indlagt på hospitalet, til grund. Flygtningenævnets flertal kan derimod ikke lægge til grund, at ansøgeren efterfølgende kom til at stå i et modsætningsforhold til hjemlandets myndigheder. Flygtningenævnets flertal har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at ansøgerens forklaring om hændelsesforløbet, efter at han blev udskrevet fra hospitalet, fremstår usammenhængende og divergerende. Ansøgeren har således forklaret divergerende om, hvor længe han opholdt sig på bopælen, før han gemte sig i en hytte på marken. Han har forklaret divergerende og usammenhængende om, hvor lang tid der gik fra han blev udskrevet, til soldaterne første gang opsøgte hans bopæl, og han har forklaret divergerende om, hvorvidt han fortsat opholdt sig på bopælen, da soldaterne opsøgte denne, eller om han på det tidspunkt havde taget ophold i en hytte. Flygtningenævnets flertal har videre tillagt det vægt, at det alene hviler på ansøgerens formodning, at soldaterne opsøgte ham på bopælen som følge af det uheld, ansøgeren havde været involveret i. Endelig finder flygtningenævnets flertal ikke, at de generelle forhold i Myanmar for personer, der tilhører den etniske gruppe [A], er af en sådan karakter, at de i sig selv kan begrunde asyl. Et flertal af Flygtningenævnets medlemmer finder herefter ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet er i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at han vil være i reel risiko

for overgreb, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”